

บทที่ 3

SMEs

การบริโภคภาคเอกชนของ SMEs
(Private Consumption by SMEs)
และการลงทุนของ SMEs (Investment by SMEs)

บทที่ 3

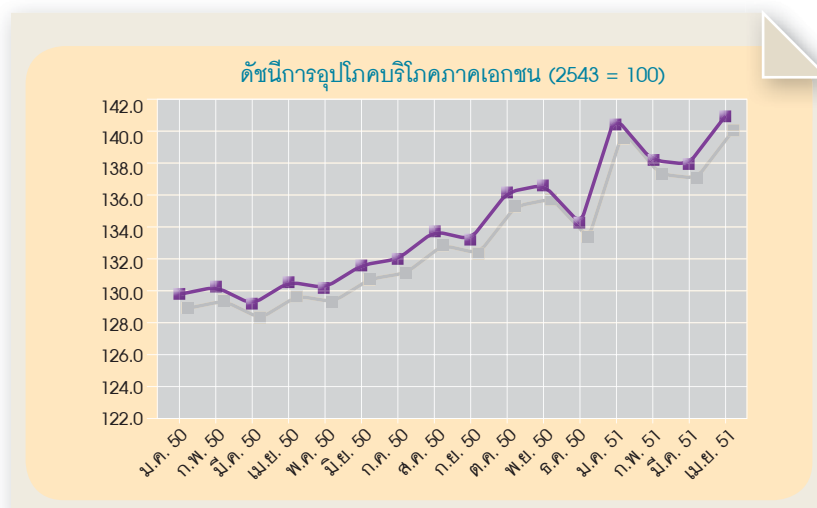
การบริโภคภาคเอกชนของ SMEs (Private Consumption by SMEs) และการลงทุนของ SMEs (Investment by SMEs)

3.1 การบริโภคภาคเอกชนของ SMEs (Private Consumption by SMEs)

3.1.1 สถานการณ์ภาวะการบริโภคภาคเอกชน

สถานการณ์ด้านการบริโภคของประเทศในปี 2550 นั้น สามารถสะท้อนให้เห็นได้จากดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับจาก ม.ค. 50 จนถึง เม.ย. 51 โดยเมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อยของดัชนีการอุปโภคและบริโภค ได้แก่ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัย ดัชนีหมวดเชื้อเพลิง มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ราคาคงที่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ และดัชนีหมวดยานยนต์ พบว่า องค์ประกอบย่อยแต่ละตัวล้วนมีทิศทางปรับตัวเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 3.1 ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน

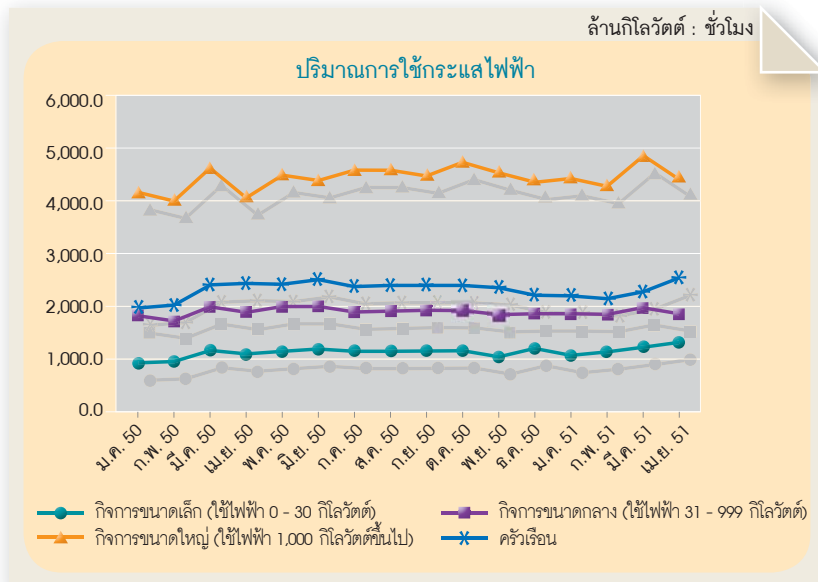
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ปริมาณการใช้ไฟฟ้า

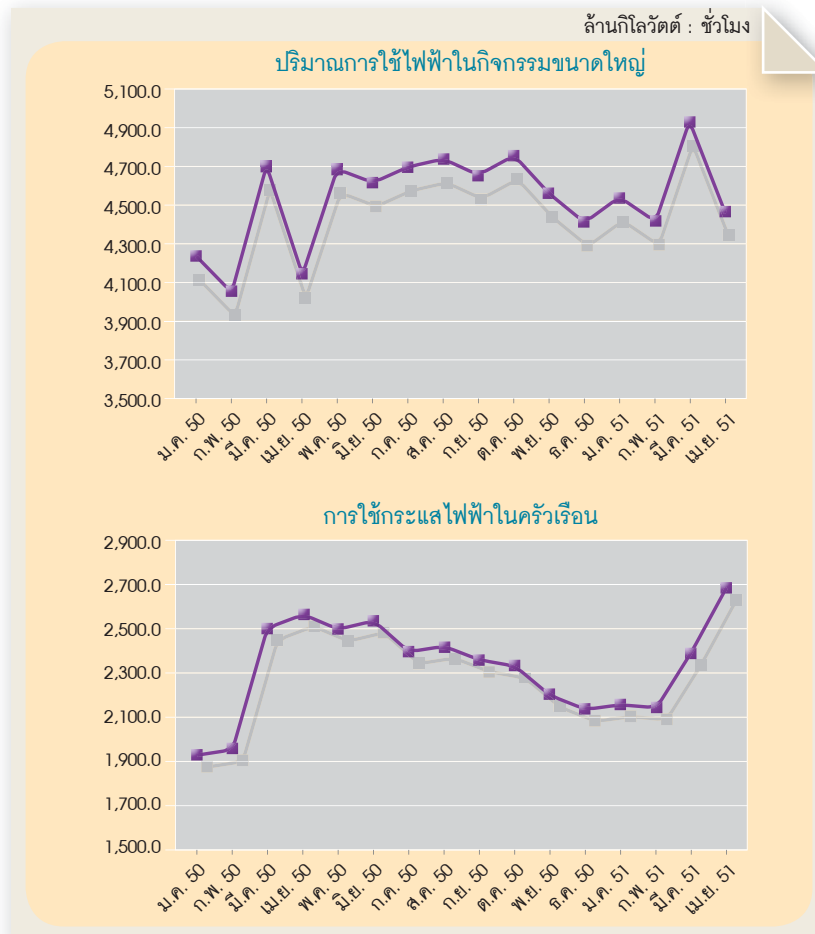
รูปแบบของปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัยมีลักษณะเป็นฤดูกาล อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาการใช้ไฟฟ้าจำแนกตามหน่วยต่างๆ พบว่า กิจกรรมขนาดใหญ่มีปริมาณการใช้ไฟฟ้าในระดับสูงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่กิจกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กมีปริมาณการใช้ไฟฟ้าค่อนข้างทรงตัว ส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนตลอดทั้งปีพบว่าแนวโน้มการใช้ไฟฟ้าในช่วงต้นปี 2551 เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันในปี 2550

ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของกิจกรรมขนาดใหญ่ และปริมาณการใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนเป็นตัวชี้วัดการอุปโภคไฟฟ้าได้เป็นอย่างดี เนื่องจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าของทั้ง 2 หน่วยรวมกันสูงถึงร้อยละ 70.0 ของการใช้ไฟฟ้าทั้งประเทศ อย่างไรก็ตามต้นทุนการใช้ไฟฟ้ามีความแปรผันโดยตรงกับระดับราคาน้ำมัน ดังนั้น แรงกดดันจากต้นทุนราคาน้ำมันส่งผลถึงต้นทุนของครัวเรือนและกิจกรรมการผลิตทุกระดับ แม้ว่าสถิติจะบ่งชี้ว่าการบริโภคไฟฟ้ามีทิศทางเพิ่มขึ้น แต่การบริโภคไฟฟ้าเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานและจำเป็นซึ่งต้นทุนที่เพิ่มขึ้นได้ส่งผลโดยตรงต่อกำไร หรือรายได้ของหน่วยกิจกรรมต่างๆ

ภาพที่ 3.2 ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า จำแนกตามขนาด

ภาพที่ 3.2 (ต่อ) ปริมาณการใช้กระแสไฟฟ้า จำแนกตามขนาด

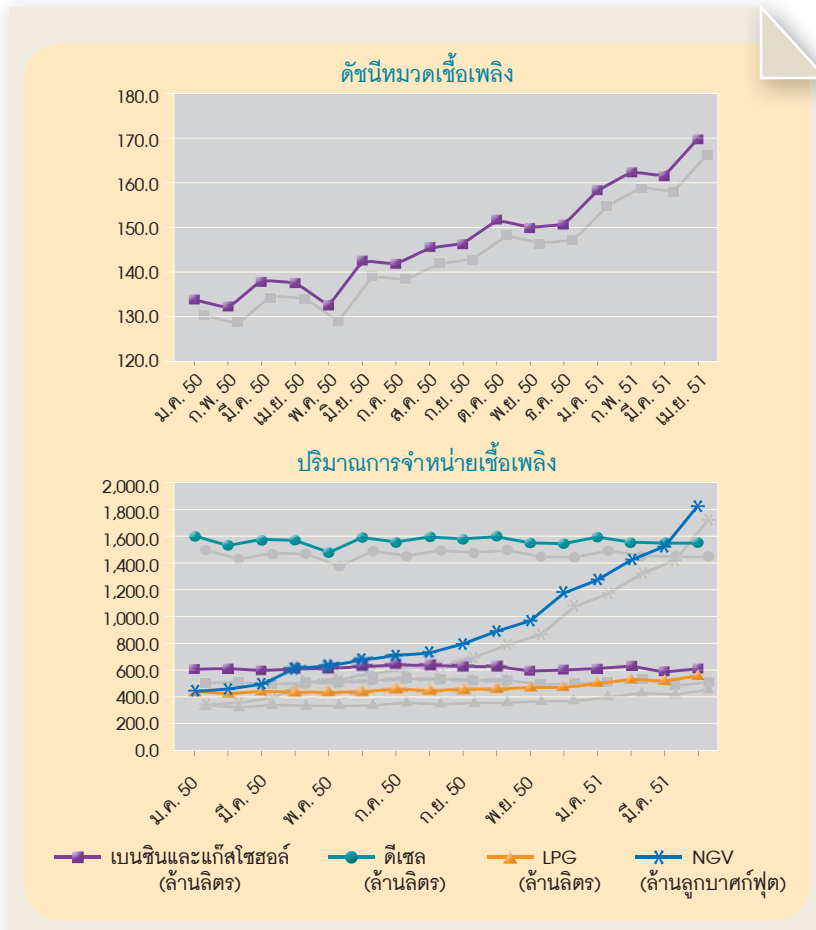

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีหมวดเชื้อเพลิง

องค์ประกอบของดัชนีหมวดเชื้อเพลิงประกอบไปด้วย ปริมาณการจำหน่ายเชื้อเพลิงชนิดต่างๆ ได้แก่ เบนซินและแก๊สโซฮอล์ (ล้านลิตร) ดีเซล (ล้านลิตร) LPG (ล้านลิตร) และ NGV (ล้านลูกบาศก์ฟุต) โดยดัชนีหมวดการบริโภคเชื้อเพลิงของประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ม.ค. - เม.ย. ในปี 2550 และ 2551 พบว่าประเทศมีการบริโภคเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 25.0

ภาพที่ 3.3 ดัชนีหมวดเชื้อเพลิง จำแนกตามประเภทเชื้อเพลิง

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

เมื่อพิจารณาแนวโน้มปริมาณการจำหน่ายเชื้อเพลิงแต่ละประเภท พบว่า น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิงที่มีการจำหน่ายสูงที่สุดเมื่อเทียบกับเชื้อเพลิงประเภทอื่นๆ อย่างไรก็ตามแนวโน้มการจำหน่ายยังคงทรงตัวต่อเนื่องมาโดยตลอด ขณะที่ปริมาณการจำหน่าย NGV กลับมีทิศทางและแนวโน้มการเจริญเติบโตอย่างก้าวกระโดด ซึ่งส่งผลให้ดัชนีหมวดเชื้อเพลิงรวมมีการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

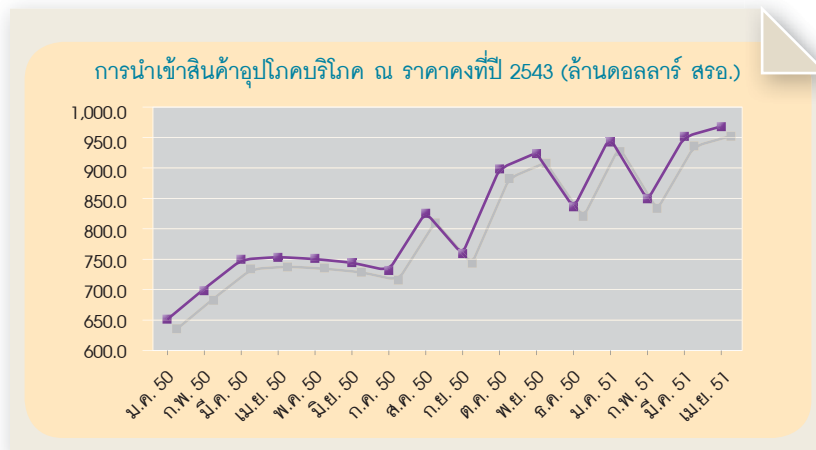
การบริโภคภาคเอกชนของ SMEs (Private Consumption by SMEs) III
และการลงทุนของ SMEs (Investment by SMEs)

ปริมาณการใช้พลังงานทางเลือดยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณการใช้แก๊สโซฮอล์ และไบโอดีเซลมีอัตราการขยายตัวสูงเนื่องจากฐานการใช้ที่ต่ำมาก เช่นเดียวกับการใช้ก๊าซธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน ในขณะที่ปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมชนิดอื่น ๆ มีแนวโน้มทรงตัว ซึ่งสะท้อนพฤติกรรมการใช้ของประชาชนที่ปรับเปลี่ยนไปสู่พลังงานทางเลือกที่มีราคาถูกกว่าราคาน้ำมันเบนซินและดีเซลที่ราคายังสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้โครงสร้างการใช้พลังงานในสาขาเศรษฐกิจต่างๆ มีความสมดุลขึ้น

มูลค่าการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ราคาคงที่

การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นมาก สินค้ากลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยของกลุ่มผู้มีอำนาจซื้อสูงเพิ่มขึ้น ซึ่งสินค้าที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้ารองเท้าและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ นาฬิกาและส่วนประกอบ เป็นต้น

ภาพที่ 3.4 การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ราคาคงที่ปี 2543

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่

จากสถิติการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในช่วงระหว่าง ม.ค. 50 - เม.ย. 51 พบว่า ทิศทางและแนวโน้มของการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เห็นได้จากยอดการเก็บภาษี ณ ม.ค. 50 อยู่ที่ประมาณ 33,000 ล้านบาท ขณะที่ในเดือน ม.ค. 51 ยอดการเก็บภาษีประมาณ 37,000 ล้านบาท ซึ่งมีอัตราการขยายตัวของการจัดเก็บคิดเป็นร้อยละ 12.4 ซึ่งสะท้อนให้เห็นการบริโภคของภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั่นเอง

ภาพที่ 3.5 ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ปี 2543

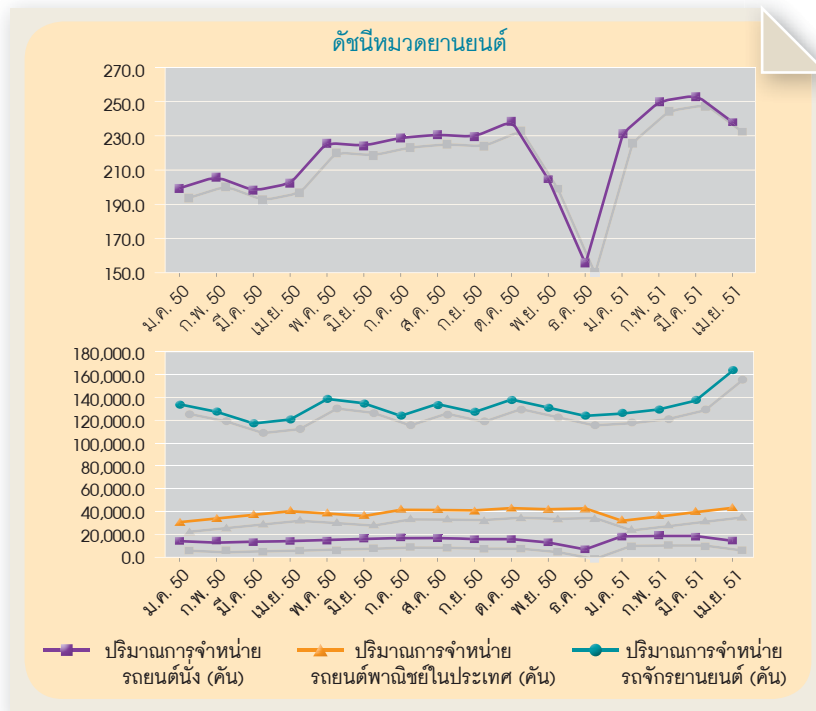
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีหมวดยานยนต์

ดัชนีหมวดยานยนต์สามารถเป็นเครื่องมือสะท้อนอำนาจซื้อของผู้บริโภคที่ตีอีกชนิดหนึ่ง โดยดัชนีหมวดยานยนต์ในภาพรวมมีทิศทางและแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง [ยกเว้น](#)ในเดือน ธ.ค. 50 ซึ่งดัชนีมีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องมาจากการหดตัวลดลงของยอดจำหน่ายรถยนต์นั่งอย่างรุนแรง โดยมีสาเหตุมาจากช่วงรอยต่อของการประกาศลดอัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์ใช้เชื้อเพลิงจากพลังงานทดแทน ส่งผลให้ประชาชนรอความชัดเจน และอัตราภาษีใหม่มีผลบังคับใช้ ซึ่งเมื่อสถานการณ์มีความแน่ชัดขึ้น ดัชนีโดยรวมกลับมีแนวโน้มเป็นปกติ เห็นได้จากดัชนีโดยรวมในเดือน ม.ค. 51 ปรับตัวเพิ่มขึ้นในทิศทางปกติ สอดคล้องกับจำนวนการจำหน่ายรถยนต์นั่งซึ่งกลับมาอยู่ในระดับปกติเช่นเดิม

สำหรับยอดการจำหน่ายยานยนต์ประเภทต่างๆ พบว่า รถจักรยานยนต์มียอดการจำหน่ายสูงมาก เนื่องจากราคาต่อหน่วยถูกกว่ายานยนต์ประเภทอื่นๆ และสามารถทำการซื้อขายได้สะดวกคล่องตัว อย่างไรก็ตามจากยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์สามารถสะท้อนนัยทางการบริโภคและการมีรายได้ของครัวเรือนได้ แต่ก็มีข้อพึงระวังด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการเกิดยอดหนี้ไม่เกิดรายได้คงค้างจากการติดหนี้ชำระค่างวด เนื่องจากกฎเกณฑ์และหลักฐานทางการเงินเพื่อประกอบการซื้อรถจักรยานยนต์ไม่เข้มงวดมากนัก ส่งผลให้เป็นการบริโภคที่จะเกิดปัญหาหนี้เสียในระบบเศรษฐกิจต่อไปได้

ภาพที่ 3.6 ดัชนีหมวดยานยนต์ จำแนกตามประเภท

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

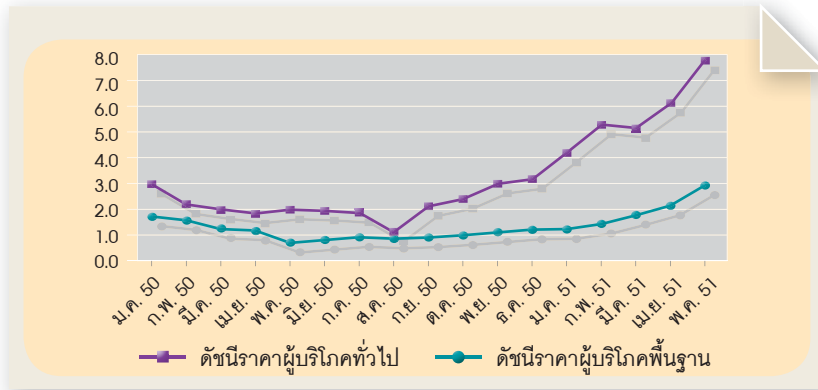
แรงกดดันต่อการบริโภคภาคเอกชน

แรงกดดันจากภาวะเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมากส่งผลต่ออำนาจซื้อที่แท้จริงของผู้บริโภค โดยในไตรมาสแรกของปี 2551 เงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 5.0 โดยในเดือน เม.ย. เงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 6.2 และเฉลี่ย 4 เดือนแรกของปีเท่ากับร้อยละ 5.3 สูงขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 3.0 ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2550 เนื่องจากแรงกดดันด้านต้นทุนราคาน้ำมันที่สูงขึ้นมาก การปรับเพิ่มราคาวัตถุดิบ ราคาอาหารและสินค้าเกษตรสูงขึ้น

แรงกดดันเงินเฟ้อทั่วไปที่เพิ่มขึ้นมากเป็นผลมาจากการปรับราคาสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มที่มีไข่ออลกอฮอล์ ได้แก่ น้ำมันพืช เนื้อสัตว์ ข้าวและแป้ง ผักและผลไม้ เป็นต้น และการปรับราคาสินค้าหมวดพาหนะขนส่งและการสื่อสาร ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิงเป็นหลัก

ส่วนเงินเฟ้อพื้นฐานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยมีปัจจัยหลักมาจากการสูงขึ้นของราคาสินค้าประเภทเครื่องประกอบอาหาร อาหารสำเร็จรูป วัสดุก่อสร้าง ค่าโดยสารรถเมล์เล็ก เป็นต้น

ภาพที่ 3.7 ดัชนีราคาผู้บริโภค ระหว่าง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

3.1.2 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ

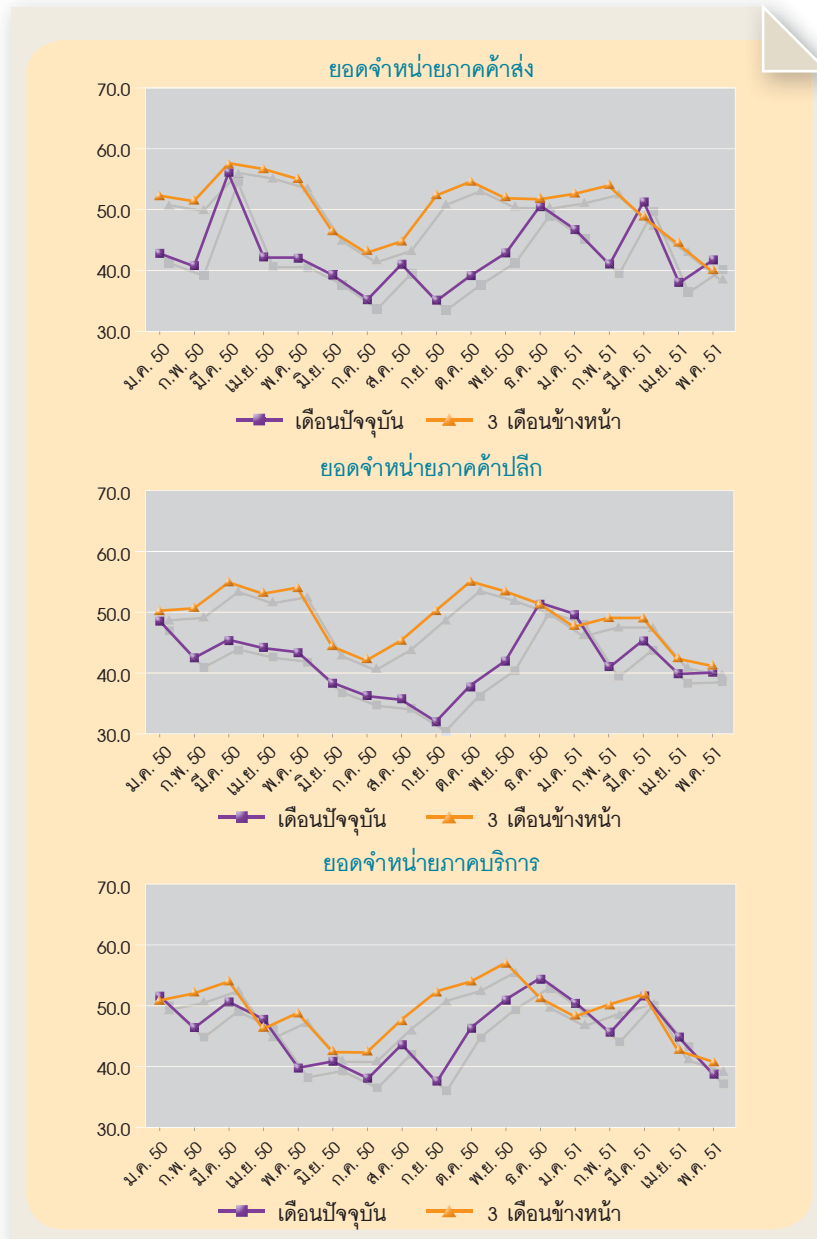
1) องค์ประกอบด้านยอดขาย

เมื่อพิจารณาความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ ด้านยอดขายของกิจการระหว่าง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551 พบว่า ความเชื่อมั่นโดยรวม ด้านยอดขายของผู้ประกอบการอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีนักเนื่องจากค่าดัชนีต่ำกว่า 50 มีแนวโน้มผันผวน และลดลงต่อเนื่องนับตั้งแต่ ม.ค. 50 เป็นต้นมา โดยในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2550 ผู้ประกอบการไม่มีความเชื่อมั่นด้านยอดขายของตนมากนัก อย่างไรก็ตามในช่วงปลายปี โกล์ปีใหม่ดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดขายปรับตัวสูงขึ้น ตามการบริโภคของประชาชนทั้งในส่วนของภาคการค้า และภาคบริการ

ในช่วงเดือน ก.ค. 2550 - ก.ย. 2550 เป็นช่วงที่ความเชื่อมั่นลดลงต่ำ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวจากต้นทุนสินค้าที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อำนาจซื้อของประชาชนลดลง และความไม่ชัดเจนทางการเมือง อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการเริ่มมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นในช่วงปลายปี เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองเริ่มมีความชัดเจนขึ้น และใกล้เทศกาลปีใหม่ส่งผลให้ยอดขายและกำไรเพิ่มขึ้น

ความเชื่อมั่นด้านยอดขายในปี 2551 ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากผู้ประกอบการเห็นว่า แรงกดดันจากราคาน้ำมันซึ่งส่งผลต่อระดับราคาสินค้านำจะเป็นปัจจัยลบรุนแรงต่อการตัดสินใจใช้จ่ายของประชาชนพอสมควรจึงทำให้ดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดขายในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2551 ลดลง

ภาพที่ 3.8 ดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดขายจำหน่วย ระหว่าง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551

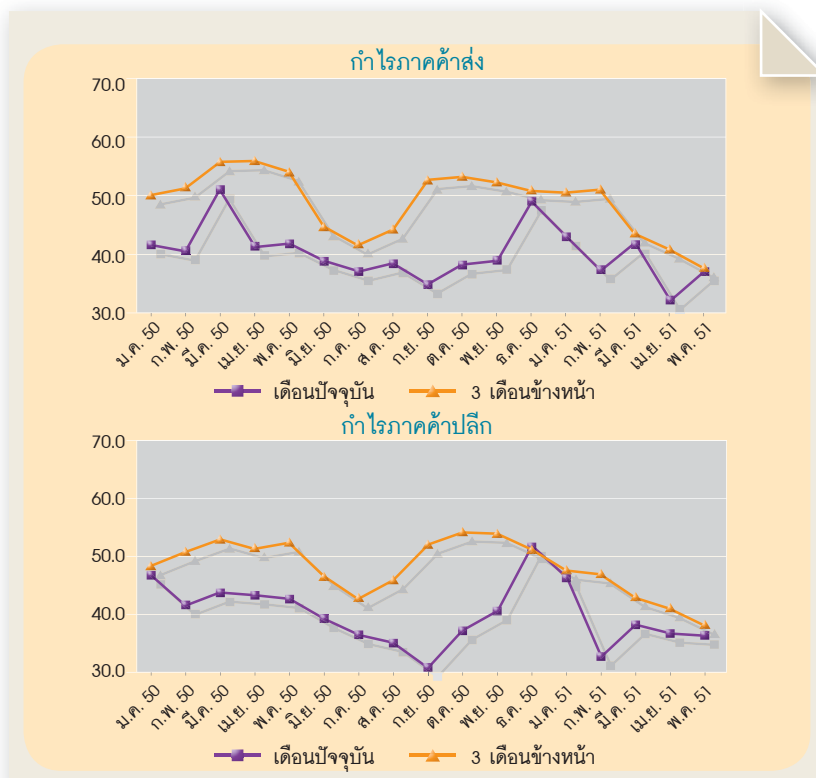
ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2) องค์กรรอดด้านกำไร

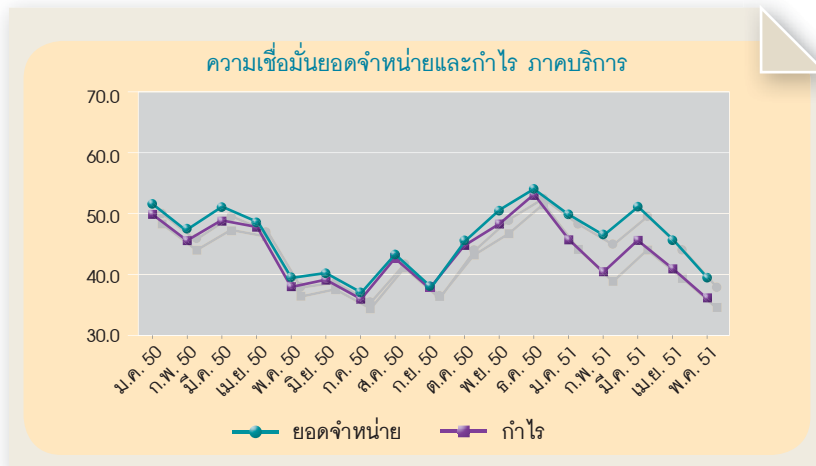
ดัชนีความเชื่อมั่นด้านกำไรมีระดับ ทิศทาง และแนวโน้มสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดขายจำหน่าย แต่ระดับความเชื่อมั่นด้านกำไรจะต่ำกว่าเล็กน้อย โดยเฉพาะในภาคการค้าปลีกซึ่งมีความเชื่อมั่นด้านกำไรต่ำกว่าภาคการค้าส่ง และภาคบริการ เนื่องจากด้านกำไรจะได้รับอิทธิพลจากต้นทุนเป็นปัจจัยกระทบเพิ่มเติมด้วย

เมื่อเปรียบเทียบดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดขายจำหน่ายและด้านกำไรตามภาคการค้าและการบริการ พบว่า ในระหว่างปี 2550 ดัชนีทั้ง 2 องค์กรประกอบมีความสอดคล้องและใกล้เคียงกันมาก (In line) อย่างไรก็ตามตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา ดัชนีทั้ง 2 องค์กรประกอบเริ่มมีระยะห่าง (Gap) เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากระดับราคาต้นทุนซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมากตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา และสะท้อนต่อความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการด้านกำไรมากกว่าด้านยอดขายจำหน่าย เห็นได้จากภาพที่ 3.10

ภาพที่ 3.9 ดัชนีความเชื่อมั่นด้านกำไร ระหว่าง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551

ภาพที่ 3.10 (ต่อ) เปรียบเทียบดัชนีความเชื่อมั่นด้านยอดขายและกำไร ระหว่าง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

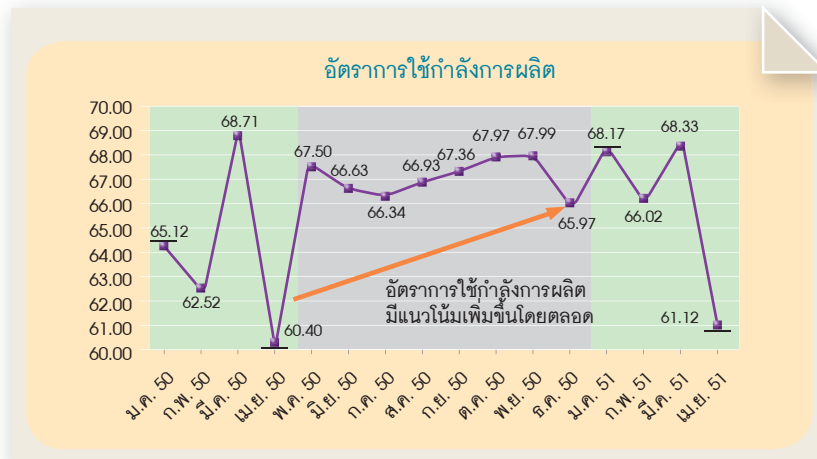
3.2 การลงทุนของ SMEs (Investment by SMEs)

3.2.1 สถานการณ์ภาวะการลงทุนภาคเอกชน

การรายงานสถานการณ์ภาวะการลงทุนในส่วนนี้ จะนำปัจจัยชี้วัดมาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อสะท้อนภาพการลงทุนของประเทศในปี 2550 โดยปัจจัยดังกล่าวจะประกอบไปด้วย

อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization) สะท้อนถึงอัตราการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้า โดยจากภาพที่ 3.11 แสดงถึง แนวโน้มอัตราการใช้การผลิตรวมของประเทศ ระหว่าง ม.ค. 50 - เม.ย. 51 ซึ่งมีแนวโน้มอัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ม.ค. - เม.ย. 50 กับ ม.ค. - เม.ย. 51 พบว่ารูปแบบอัตราการใช้กำลังการผลิตมีความคล้ายคลึงกันในช่วงเวลาและอัตราการใช้กำลังการผลิตในช่วงปี 2551 เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ดังนั้น แนวโน้มของอัตราการใช้กำลังการผลิตที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องสามารถสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการขยายการลงทุนเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตของภาคเอกชนได้

ภาพที่ 3.11 อัตราการใช้กำลังการผลิตรวมของอุตสาหกรรม (ม.ค. 2550 - เม.ย. 2551)

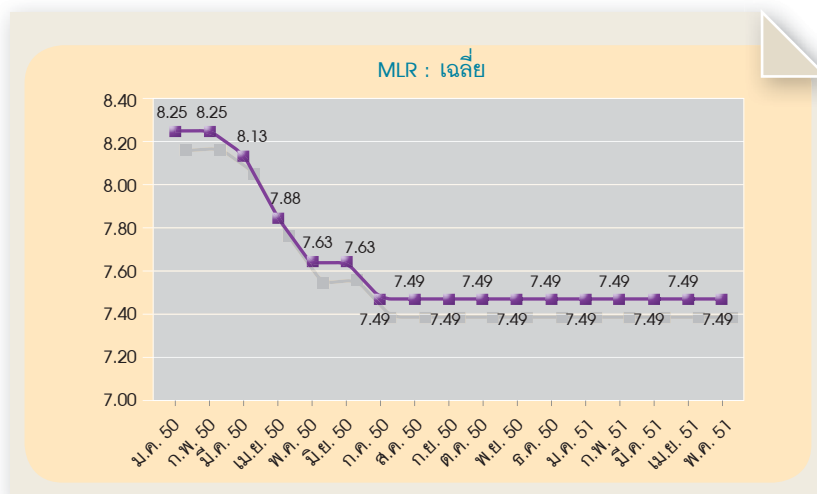

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ต้นทุนทางการเงิน (Cost of Funds) สะท้อนถึงประเภทแหล่งเงินทุนและต้นทุนที่นักลงทุนต้องเสียหากใช้แหล่งเงินทุนนั้นๆ โดยแหล่งเงินทุนใหญ่ประกอบไปด้วย 4 แหล่งด้วยกัน คือ **สินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์** ซึ่งต้นทุน คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี **มูลค่าหุ้นกู้ใหม่** ซึ่งต้นทุน คือ ผลตอบแทนพันธบัตรระยะเวลา 10 ปี **มูลค่าหุ้นทุนใหม่** ซึ่งต้นทุน คือ ผลตอบแทนจากตลาดหลักทรัพย์ **และสินเชื่อเงินตราต่างประเทศหรือหนี้ต่างประเทศ** ซึ่งต้นทุน คือ อัตราดอกเบี้ย LIBOR (London Interbank Offer Rate) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนความสำคัญของแหล่งเงินทุนทั้ง 4 ประเภทข้างต้น พบว่า สินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญสูงสุดและสามารถเป็นตัวแทนด้านต้นทุนทางการเงินได้ ดังนั้น การวิเคราะห์แนวโน้มของอัตราดอกเบี้ย MLR สะท้อนถึงต้นทุนที่ผู้ประกอบการหรือนักลงทุนต้องเสียหากตัดสินใจในการขยายการลงทุน

จากภาพที่ 3.12 ซึ่งแสดงถึง แนวโน้มอัตราดอกเบี้ย MLR ในช่วง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551 พบว่า แนวโน้มของอัตราดอกเบี้ย MLR ลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ ม.ค. 2550 และเริ่มคงที่ตั้งแต่ ส.ค. 2550 จนถึง พ.ค. 2551 ดังนั้น หากพิจารณาจากแนวโน้มดังกล่าว พบว่าอัตราดอกเบี้ยเอื้อต่อการตัดสินใจขยายการลงทุนของนักลงทุน

ภาพที่ 3.12 อัตราการดอกเบี้ย MLR เฉลี่ย (ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551)

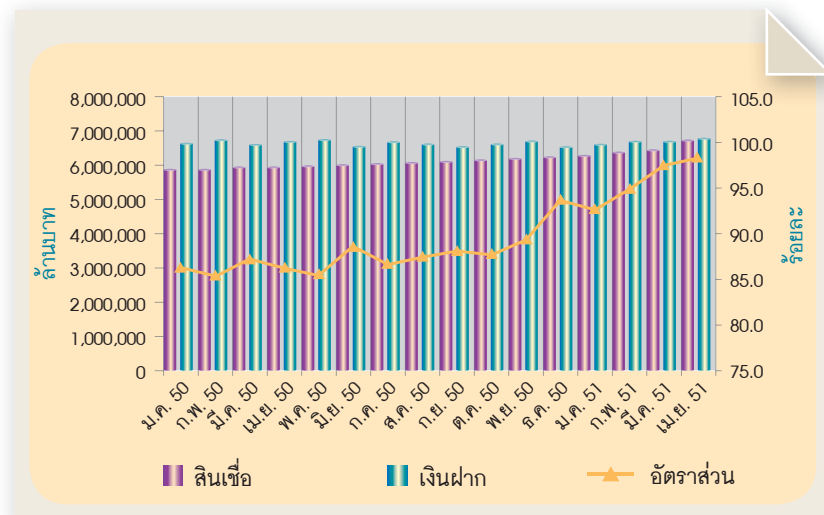
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

แหล่งเงินทุนภายนอกกิจการ สะท้อนถึงปริมาณหรือแหล่งเงินทุนสำหรับนักลงทุน เพื่อการขยายการลงทุน โดยแหล่งเงินทุนภายนอกกิจการที่สำคัญ ประกอบไปด้วย สินเชื่อธนาคารพาณิชย์ มูลค่าหุ้นกู้ออกใหม่ มูลค่าหุ้นทุนออกใหม่ และหนี้ต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากปริมาณและความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน พบว่า สินเชื่อธนาคารพาณิชย์สามารถสะท้อนถึงปริมาณแหล่งเงินทุนสำหรับนักลงทุนได้ดี

การบริโภคภาคเอกชนของ SMEs (Private Consumption by SMEs) III
และการลงทุนของ SMEs (Investment by SMEs) III

จากภาพที่ 3.13 พบว่า ธนาคารพาณิชย์มีการปล่อยสินเชื่อเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ ม.ค. 2550 เป็นต้นมา และอัตราส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในครึ่งหลังของปี 2550 ต่อเนื่องถึง เม.ย. 2551 ดังนั้น หากพิจารณาจากบรรยากาศด้านปริมาณแหล่งเงินทุนในประเทศซึ่งธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ล้วนเพิ่มการปล่อยสินเชื่อสามารถกล่าวได้ว่า บรรยากาศเหล่านี้เอื้อต่อการขยายการลงทุนเช่นเดียวกัน

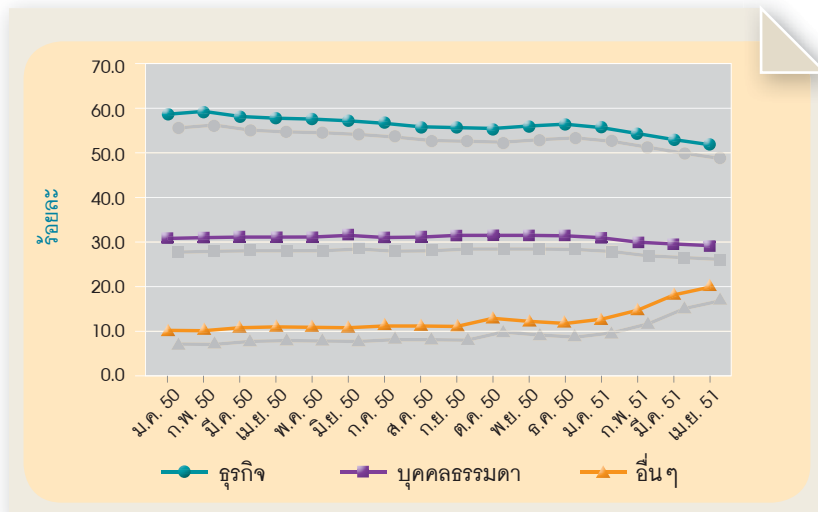
ภาพที่ 3.13 แนวโน้มการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ระหว่าง ม.ค. 2550 - เม.ย. 2551

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

เมื่อพิจารณาประเภทของสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ พบว่า กวาร์ร้อยละ 50.0 ของสินเชื่อที่ปล่อยเป็นสินเชื่อเพื่อธุรกิจ แต่อย่างไรก็ตาม การปล่อยสินเชื่อประเภทธุรกิจมีแนวโน้มลดลงจากประมาณร้อยละ 59.0 ในเดือน ม.ค. 2550 เหลือเพียงร้อยละ 51.0 ในเดือน เม.ย. 2551 ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้เห็นถึงความเข้มงวดเพิ่มขึ้นจากกฎเกณฑ์การตั้งกันสำรองสินเชื่อตามมาตรฐาน Basel II ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของนักลงทุนบ้างดังสามารถเห็นได้จาก ภาพที่ 3.14

ภาพที่ 3.14 แนวโน้มการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ตามประเภทสินเชื่อ ระหว่าง ม.ค. 2550 - เม.ย. 2551

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

3.3 การขอรับการลงทุนจาก BOI

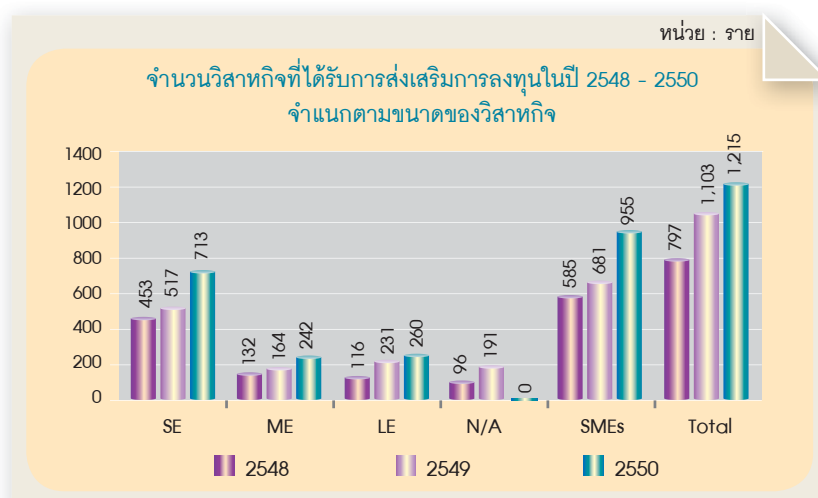
3.3.1 สถานการณ์ด้านการส่งเสริมการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไทย โดย BOI ปรับบทบาทการส่งเสริมการลงทุนแก่ SMEs ไทย ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา SMEs ของรัฐบาลเพื่อเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษี และลดเงื่อนไขให้เอื้ออำนวยแก่กิจการเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ พิเศษสำหรับ SMEs ที่มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิ หรือขนาดการลงทุน (ไม่รวมที่ดินและทุนหมุนเวียน) รวมทั้งบริษัท ไม่เกิน 200 ล้านบาท

จำนวนวิสาหกิจ และจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามขนาดกิจการ ในปี 2548 - 2550

จากข้อมูลการให้การส่งเสริมการลงทุน ในปี 2550 พบว่าจำนวนวิสาหกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ในปี 2550 รวมทั้งสิ้น 1,215 ราย ใน 1,327 โครงการ และเมื่อพิจารณาเฉพาะในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพบว่า มีวิสาหกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 955 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78.6 ของวิสาหกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมด เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับปี 2549 พบว่าในปี 2550 มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการส่งเสริมเพิ่มขึ้น 274 ราย หรือร้อยละ 40.2 และมีจำนวนโครงการของ SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 1,011 โครงการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76.2 ของจำนวนโครงการทั้งหมดที่ได้รับการส่งเสริม เมื่อพิจารณาเทียบกับปี 2549 พบว่าในปี 2550 มีจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมเพิ่มขึ้น 288 โครงการ หรือร้อยละ 39.8

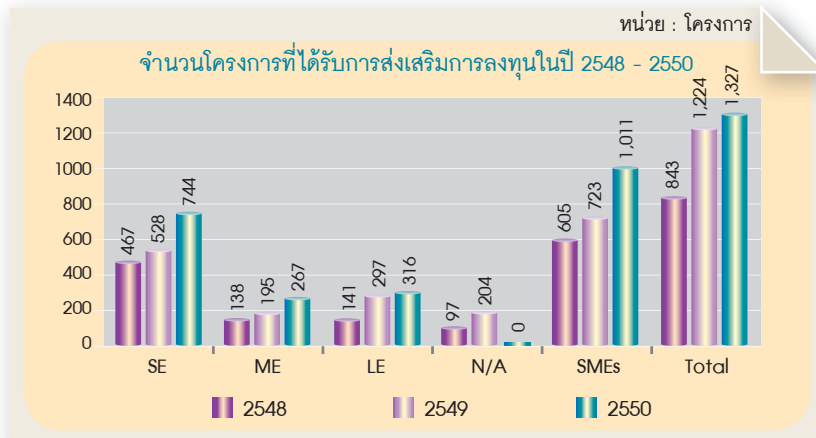
ภาพที่ 3.15 จำนวนวิสาหกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในปี 2548 - 2550

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)
 ประมวลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 จัดขนาดตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข พรบ. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543

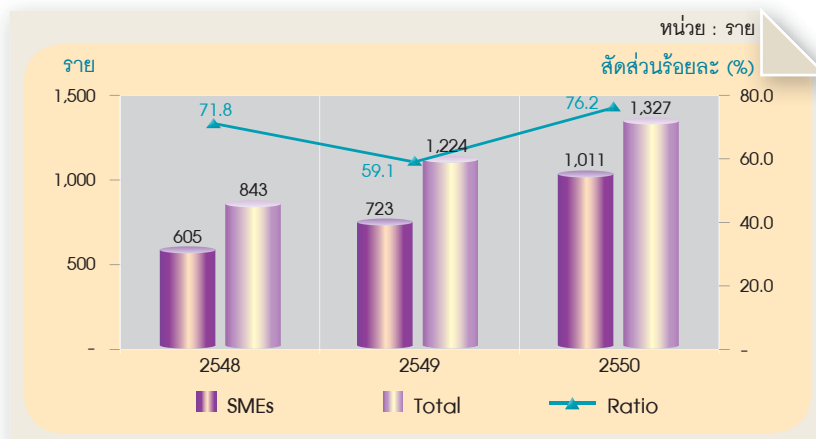
รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2550 และแนวโน้ม ปี 2551

ภาพที่ 3.16 จำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในปี 2548 - 2550

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)
 ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 จัดขนาดตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข พรบ. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543

ภาพที่ 3.17 จำนวนวิสาหกิจ และสัดส่วนที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในปี 2548 - 2550

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)
 ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 จัดขนาดตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข พรบ. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543

เมื่อพิจารณาจำนวน SMEs เทียบกับวิสาหกิจทั้งหมดที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า ในปี 2548 มี SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 605 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.8 ของวิสาหกิจที่ได้รับการส่งเสริมทั้งหมด ในปี 2549 มี SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 723 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 59.1 ของวิสาหกิจทั้งหมดที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และในปี 2550 มี SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 1,011 ราย หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76.2 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมดที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

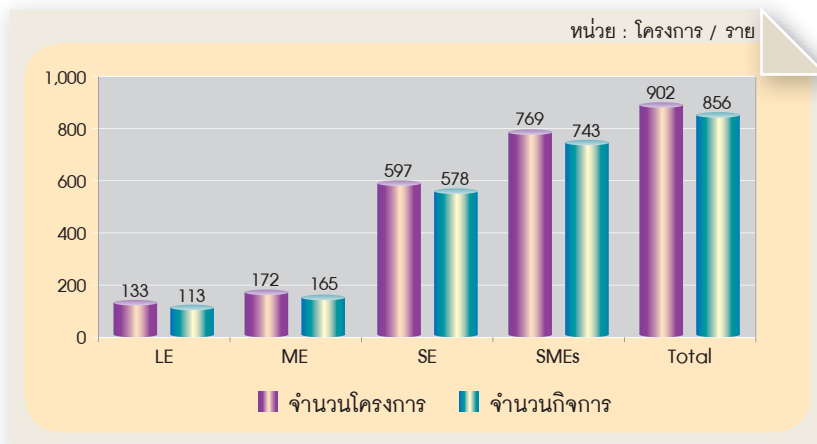
3.3.2 การให้การส่งเสริมการลงทุนในโครงการที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท

จากการพิจารณาการให้การส่งเสริมการลงทุนในโครงการที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท พบว่า ในปี 2550 มีวิสาหกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งสิ้น 856 ราย เป็นวิสาหกิจขนาดใหญ่ (LE) 113 ราย วิสาหกิจขนาดกลาง (ME) 165 ราย วิสาหกิจขนาดย่อม (SE) 578 ราย โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.2, 19.3 และ 67.5 ของวิสาหกิจที่ได้รับการส่งเสริมทั้งหมด ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในปี 2550 พบว่า SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในโครงการที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท จำนวน 743 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.8 ของวิสาหกิจที่ได้รับการส่งเสริมทั้งหมด

เมื่อพิจารณาในส่วนของจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน พบว่า ในปี 2550 มีจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้งสิ้นจำนวน 902 โครงการ วิสาหกิจขนาดใหญ่ (LE) 133 โครงการ วิสาหกิจขนาดกลาง (ME) 172 โครงการ วิสาหกิจขนาดย่อม (SE) 597 โครงการ โดยคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 14.7, 19.1 และ 66.2 ของจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมทั้งหมด ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเฉพาะ SMEs พบว่าในปี 2550 มี SMEs ที่ได้รับการส่งเสริม จำนวน 769 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 85.3 ของจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมทั้งหมด

รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2550 และแนวโน้ม ปี 2551

ภาพที่ 3.18 จำนวนกิจการ และจำนวนโครงการ (ลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท) ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำแนกตามขนาดในปี 2550

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จัดขนาดตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข พรบ.วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543

การบริโภคภาคเอกชนของ SMEs (Private Consumption by SMEs) III
และการลงทุนของ SMEs (Investment by SMEs)

ตารางที่ 3.1 ประเภทกิจการของ SMEs (ในกลุ่มโครงการที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท) เรียงลำดับตามจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน สูงสุด 5 อันดับแรก ในปี 2548 - 2550

หน่วย : โครงการ

2548						
ประเภทกิจการ	N/A	LE	ME	SE	SMEs	Total
1.1 กิจการขยายพันธุ์พืช หรือการคัดคุณภาพเมล็ดพันธุ์	11	13	16	55	71	95
6.9 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก หรือเคลือบพลาสติก	10	13	19	46	65	88
5.8 กิจการซอฟต์แวร์	11	1	3	61	64	76
7.1 กิจการสาธารณูปโภค และบริการพื้นฐาน	10	8	9	54	63	81
4.2 กิจการเครื่องจักร และอุปกรณ์	6	3	9	25	34	43
2549						
ประเภทกิจการ	N/A	LE	ME	SE	SMEs	Total
7.1 กิจการสาธารณูปโภค และบริการพื้นฐาน	20	23	16	62	78	121
5.8 กิจการซอฟต์แวร์	19	1		51	51	71
4.2 กิจการเครื่องจักร และอุปกรณ์	11	5	7	41	48	64
1.1 กิจการขยายพันธุ์พืช หรือการคัดคุณภาพเมล็ดพันธุ์	19	8	9	32	41	68
7.8 กิจการศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ (Regional Operating)	4	4	6	33	39	47
2550						
ประเภทกิจการ	N/A	LE	ME	SE	SMEs	Total
7.1 กิจการสาธารณูปโภค และบริการพื้นฐาน		16	28	78	106	122
6.9 กิจการผลิตภัณฑ์พลาสติก หรือเคลือบด้วยพลาสติก		6	11	55	66	72
5.8 กิจการซอฟต์แวร์		12	9	52	61	73
1.1 กิจการขยายพันธุ์พืช หรือการคัดคุณภาพเมล็ดพันธุ์		11	10	49	59	70
5.5 กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ให้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์		1	13	37	50	51

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

ประมวลผลโดย : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จัดขนาดตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข พรบ.วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543

ในส่วนของประเภทธุรกิจของ SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในโครงการที่มีมูลค่าการลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท ในปี 2550 โดยเรียงลำดับจากจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมสูงสุด 5 อันดับแรก พบว่า กิจกรรมสาธารณูปโภค และบริการพื้นฐาน มีจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมมากที่สุดจำนวน 106 โครงการ รองลงมาคือ กิจกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก มีจำนวนที่ได้รับการส่งเสริม จำนวน 66 โครงการ อันดับสาม คือ กิจกรรมซอฟต์แวร์ มีจำนวน 61 โครงการ อันดับสี่ คือ กิจกรรมขยายพันธุ์พืช หรือการคัดคุณภาพเมล็ดพันธุ์ จำนวน 59 โครงการ และอันดับสุดท้ายคือ กิจกรรมผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ให้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวน 50 โครงการ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ในปี 2548 - 2550 พบว่าประเภทธุรกิจที่มีจำนวนโครงการของ SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมากที่สุด 5 อันดับแรก ในแต่ละปีส่วนใหญ่ยังเป็นประเภทธุรกิจเดิม เช่น กิจกรรมสาธารณูปโภคและบริการพื้นฐาน มีจำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริม เป็นอันดับสี่ ในปี 2548 คือจำนวน 63 โครงการ และได้รับการส่งเสริมมากเป็นอันดับหนึ่ง ในปี 2549 และ 2550 คือจำนวน 78 และ 106 โครงการ ตามลำดับ และยังพบว่ามีกิจกรรมซอฟต์แวร์ และกิจกรรมขยายพันธุ์พืชหรือการคัดคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ที่ได้รับการส่งเสริมติด 1 ใน 5 อันดับแรก อย่างต่อเนื่อง

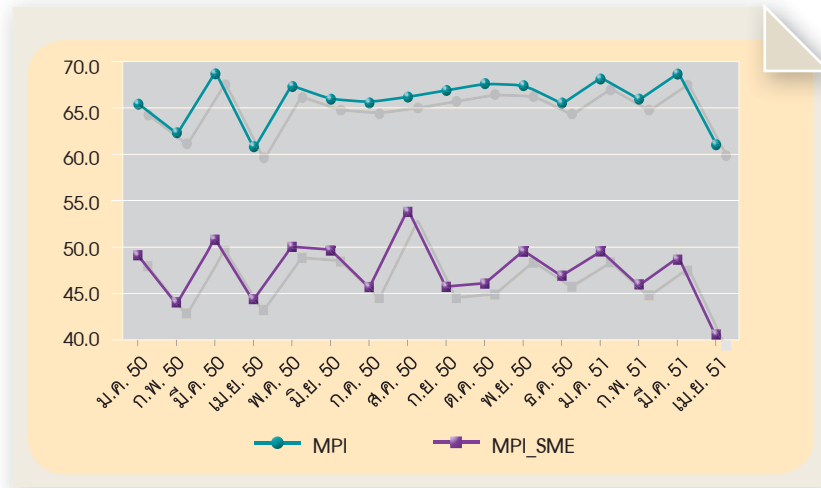
3.3.3 คำนึงขีดความสามารถการลงทุนของ SMEs

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม

1) อัตราการใช้กำลังการผลิต

อัตราการใช้กำลังการผลิตสะท้อนถึงความสามารถในการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าของธุรกิจ ดังนั้นหากธุรกิจมีแนวโน้มการใช้อัตราการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องย่อมส่งผลต่อการขยายการลงทุนในอนาคตด้วยเช่นกัน จากภาพที่ 3.19 แสดงถึงอัตราการใช้กำลังการผลิตรวมของภาคอุตสาหกรรมในภาพรวมของประเทศ และในบริบทของ SMEs ซึ่งเห็นได้ชัดเจนนว่า อัตราการใช้กำลังการผลิตของประเทศอยู่ในระดับที่สูงเฉลี่ยประมาณร้อยละ 65.0 - 70.0 ขณะที่เมื่อพิจารณาอัตราการใช้กำลังการผลิตของ SMEs อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าภาพรวมของประเทศมากพอสมควร โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ในช่วงระหว่างร้อยละ 45.0 - 50.0

ภาพที่ 3.19 อัตราการใช้กำลังการผลิตภาพรวม และ SMEs

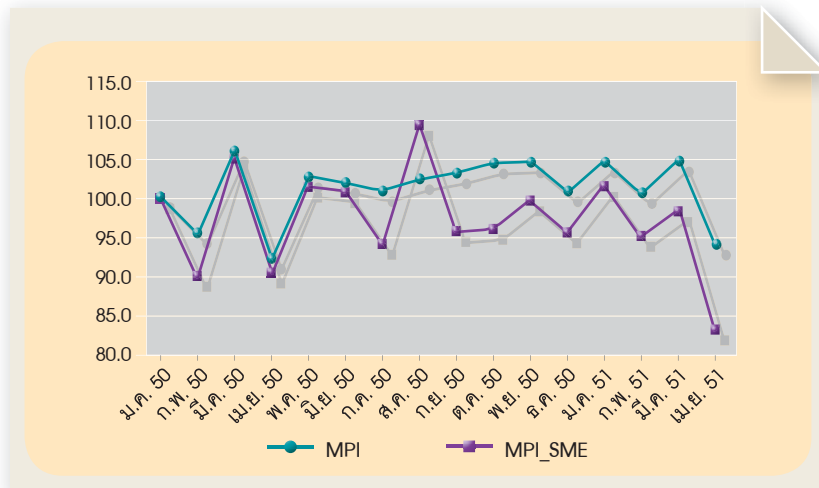
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 3.20 แสดงถึงการเปรียบเทียบอัตราการใช้กำลังการผลิตในภาพรวมและ SMEs โดยการปรับให้อัตราการใช้กำลังการผลิต เดือน ม.ค. 2550 เป็นเดือนฐานเพื่อเปรียบเทียบแนวโน้มและการเคลื่อนไหวอัตราการใช้กำลังการผลิตของทั้ง 2 ชุดข้อมูล ซึ่งพบว่า อัตราการใช้กำลังการผลิตมีแนวโน้มผันผวนในช่วง 4 เดือนแรกของปี ซึ่งเป็นความผันผวนแบบมีฤดูกาล อย่างไรก็ตามหากพิจารณาจากแนวโน้มการเติบโต พบว่าอัตราการใช้กำลังการผลิตของประเทศมีแนวโน้มเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องเห็นได้จากอัตราการใช้กำลังการผลิตในเดือนต่อมามีค่าสูงกว่าเดือนฐานต่อเนื่องมาโดยตลอด ขณะที่แนวโน้มของ SMEs มีความแตกต่างออกไปเนื่องจากอัตราการใช้กำลังการผลิตในเดือนต่อมามีความผันผวนมากและอัตราดังกล่าวส่วนมากมีค่าต่ำกว่าเดือนฐาน

ดังนั้นจากเครื่องมือชี้วัดดังกล่าว แสดงว่า แนวโน้มการลงทุนของประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี คือ มีการขยายการลงทุนอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อพิจารณาในบริบทของ SMEs กลับมีทิศทางการลงทุนที่ซบเซาและผันผวน

รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2550 และแนวโน้ม ปี 2551

ภาพที่ 3.20 เปรียบเทียบอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตภาพรวมและ SMEs (ม.ค. 2550 = 100)

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

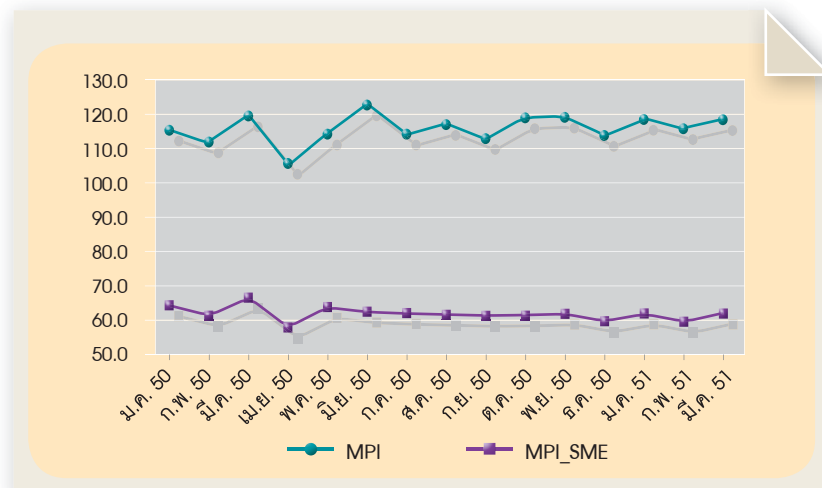
2) ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม

ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรม สะท้อนการใช้แรงงานในกระบวนการผลิต ดังนั้น หากธุรกิจมีแนวโน้มใช้แรงงานเพิ่มขึ้น อาจสามารถสะท้อนถึงการเพิ่มการผลิตหรือการขยายการลงทุนของธุรกิจได้

การบริโภคภาคเอกชนของ SMEs (Private Consumption by SMEs) III
และการลงทุนของ SMEs (Investment by SMEs) III

จากภาพที่ 3.21 แสดงถึงดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมรวมของประเทศ และในบริบทของ SMEs ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่า ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศ อยู่ในระดับที่สูงและมีแนวโน้มการใช้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยดัชนีแรงงานอยู่ในช่วงร้อยละ 110.0 - 120.0 ขณะที่เมื่อพิจารณาดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของ SMEs อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าภาพรวมของประเทศมากพอสมควร โดยดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของ SMEs อยู่ในช่วงร้อยละ 60.0 - 70.0 เท่านั้น

ภาพที่ 3.21 ดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมภาพรวมและ SMEs

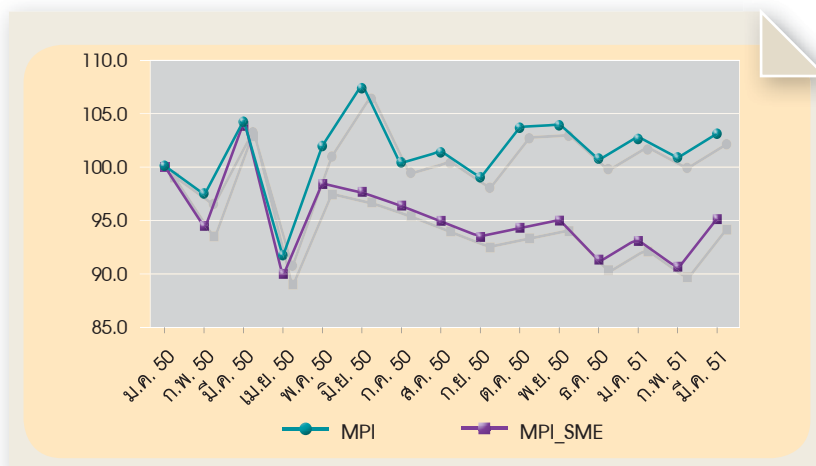

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 3.22 แสดงถึงการเปรียบเทียบดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมในภาพรวม และ SMEs โดยการปรับให้ดัชนีอยู่บนฐานเดียวกันเพื่อการเปรียบเทียบ โดยกำหนดให้เดือน ม.ค. 2550 เป็นเดือนฐานของข้อมูลทั้ง 2 ชุด พบว่า ดัชนีการใช้แรงงานมีแนวโน้มผันผวน ในช่วง 4 เดือนแรกของปีซึ่งเป็นความผันผวนแบบมีฤดูกาล อย่างไรก็ตามหากพิจารณาจาก แนวโน้มการเติบโต พบว่า การใช้แรงงานในการผลิตของประเทศมีแนวโน้มเติบโตขึ้น อย่างต่อเนื่อง และขยายตัวโดยตลอดเมื่อเทียบกับเดือนฐาน ขณะที่การใช้แรงงาน ในภาคการผลิตของ SMEs มีแนวโน้มสวนทางกับภาพรวมของประเทศอย่างชัดเจน เห็นได้จาก การใช้แรงงานในการผลิตของ SMEs ลดลงจากเดือนฐานมาโดยตลอด สะท้อนถึงภาวะการลดการใช้แรงงาน หรือชะลอการผลิตซึ่งส่งผลต่อการขยายการ ลงทุนด้วย แม้ว่าการลดลงของแรงงานในกระบวนการผลิต อาจหมายถึงการใช้ปัจจัยการผลิต ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในกระบวนการได้เช่นกัน แต่ลักษณะของ SMEs ในภาคการผลิตนั้น เป็นกระบวนการผลิตซึ่งเน้นการใช้แรงงานเข้มข้น ดังนั้น ภาวะการถดถอยของการใช้แรงงาน จึงสามารถสะท้อนการชะลอตัวของการผลิต และการลงทุนได้อย่างแท้จริง

ดังนั้นจากเครื่องมือชี้วัดดังกล่าว แสดงว่า แนวโน้มการลงทุนของประเทศยังอยู่ใน เกณฑ์ดี คือ มีการใช้แรงงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปถึงโอกาสที่จะขยาย การลงทุนในอนาคตสูง แต่เมื่อพิจารณาในบริบทของ SMEs กลับมีทิศทางตรงกันข้ามและมี แนวโน้มชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 3.22 เปรียบเทียบดัชนีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมภาพรวมและ SMEs (ม.ค. 2550 = 100)

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

3.3.4 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการ

1) องค์ประกอบด้านการลงทุน

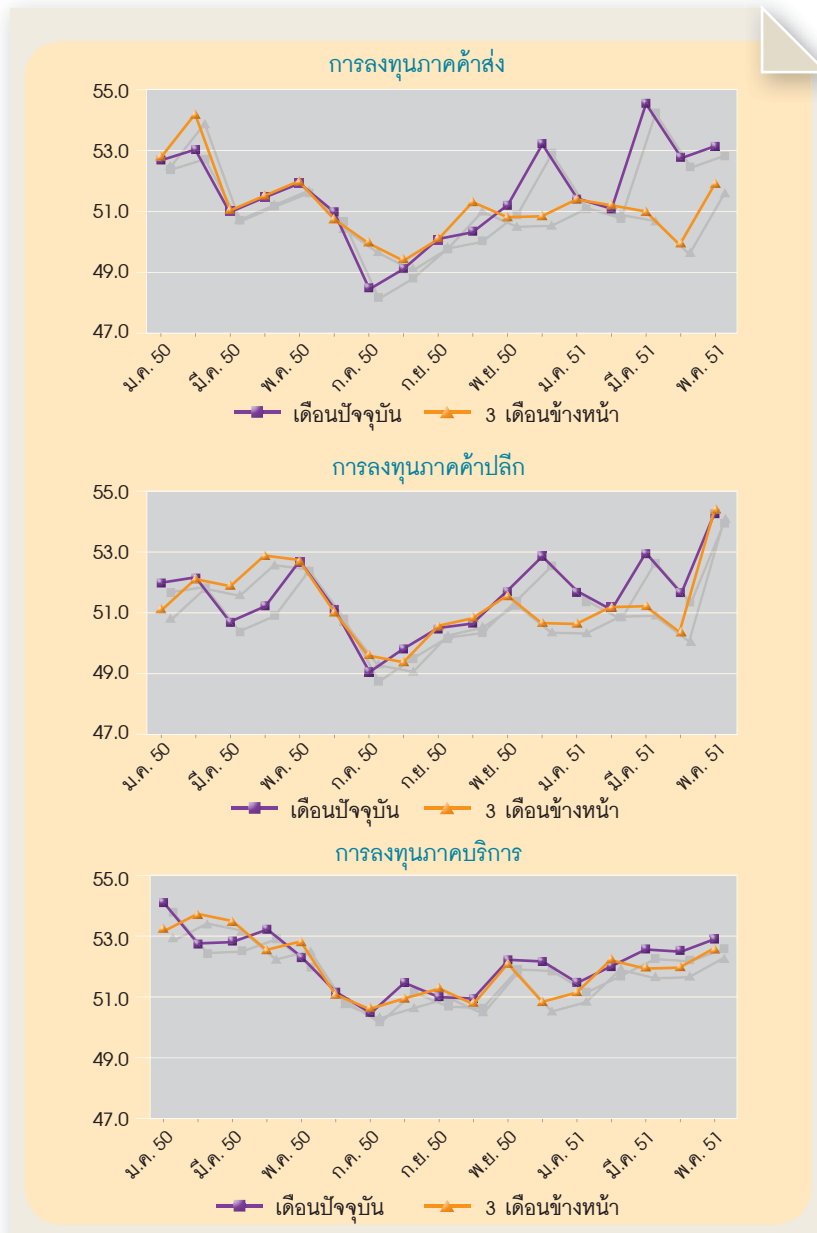
เมื่อพิจารณาความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการด้านการลงทุนของกิจการระหว่าง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551 พบว่า ความเชื่อมั่นด้านการลงทุนของผู้ประกอบการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นนับตั้งแต่ ก.ค. 2550 เป็นต้นมา และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแม้จะมีความผันผวนบ้างเป็นบางเดือน

ในช่วงเดือน ก.ค. 2550 - ก.ย. 2550 เป็นช่วงที่ความเชื่อมั่นด้านการลงทุนลดต่ำที่สุด โดยในเดือน ก.ค. 2550 ซึ่งเป็นเดือนที่ดัชนีความเชื่อมั่นด้านการลงทุนของผู้ประกอบการ ในภาคการค้าและบริการต่ำที่สุด เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวจากต้นทุนสินค้าที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อำนาจซื้อของประชาชนลดลง และความไม่ชัดเจนทางการเมือง อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการเริ่มมีความเชื่อมั่นด้านการลงทุนเพิ่มขึ้นในเดือน ส.ค. 2550 เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองเริ่มมีความชัดเจนขึ้น ส่งผลให้ยอดขายและกำไรเพิ่มขึ้น ในเดือน ก.ย. 2550 สถานการณ์ด้านการลงทุนอยู่ในช่วงวิกฤตอีกครั้ง เนื่องจากสภาพอากาศที่มีฝนตกติดต่อกันในหลายพื้นที่ ส่งผลให้ภาคการค้าบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบโดยตรง

ความเชื่อมั่นด้านการลงทุนของผู้ประกอบการเริ่มปรับตัวในทิศทางดีขึ้น นับตั้งแต่เดือน พ.ย. 2550 โดยปัจจัยหลักมาจากความชัดเจนจากสถานการณ์การเมือง แม้ว่าปัจจัยภายนอกเช่น ราคาน้ำมันยังสูงอยู่ แต่ผู้ประกอบการเริ่มชินกับสภาวะดังกล่าว ซึ่งช่วยคลายความกังวลด้านการขยายการลงทุนลง ความเชื่อมั่นด้านการลงทุนอยู่ในระดับสูงสุดในเดือน มี.ค. 2551 เนื่องจากอยู่ใกล้เทศกาลสงกรานต์ส่งผลให้ผู้ประกอบการเตรียมพร้อมสำหรับการจับจ่ายใช้สอย

ดัชนีความเชื่อมั่นเป็นการสอบถามความคิดเห็นหรือทัศนคติด้านการลงทุนของผู้ประกอบการซึ่งเป็นการแสดงความเห็น ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น อาจจะไม่ไดสะท้อนภาพโอกาสการลงทุนในระยะยาว แต่อย่างไรก็ตามดัชนีความเชื่อมั่นเป็นดัชนีชี้นำตัวหนึ่งซึ่งช่วยให้เห็นถึงแนวโน้มที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้

ภาพที่ 3.23 ดัชนีความเชื่อมั่นด้านการลงทุน ระหว่าง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551

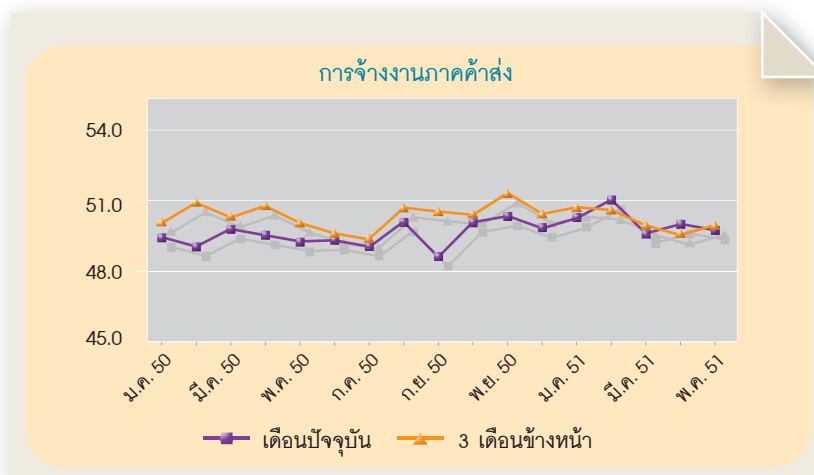
ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2) องค์ประกอบด้านการจ้างงาน

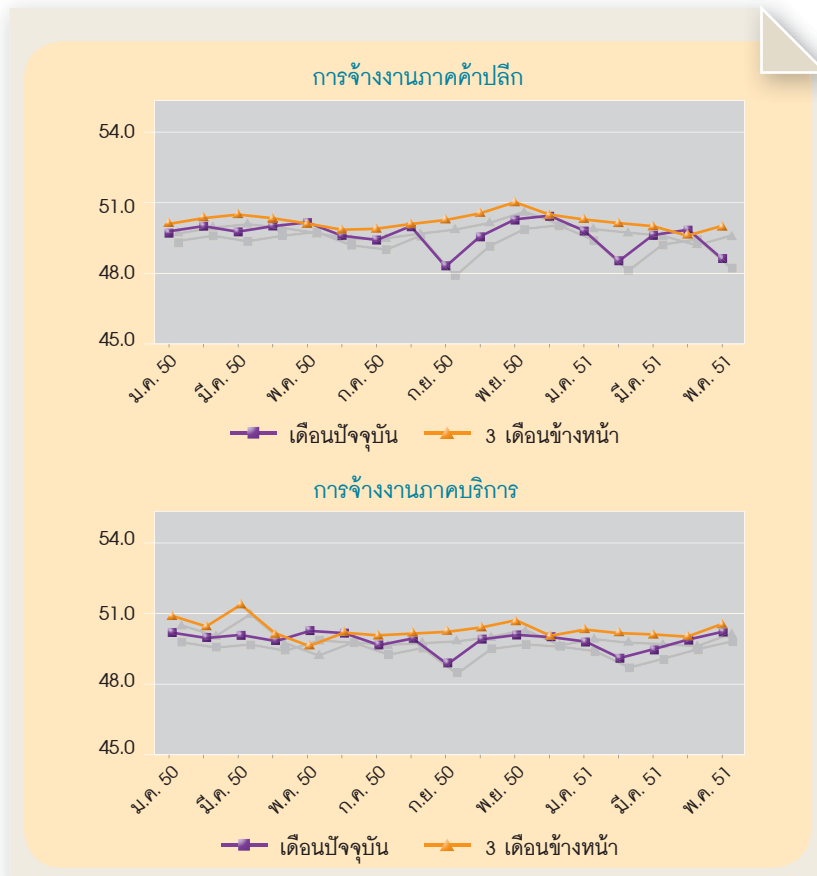
ความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานเป็นดัชนีชี้แนวโน้มการลงทุนอีกตัวหนึ่งเช่นกัน ดัชนีความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการภาคการค้าและบริการไม่ค่อยมีการเคลื่อนไหวระหว่างเดือนมากนัก เนื่องจากผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าในสาขาธุรกิจของตน (ภาคการค้าและบริการ) นั้น โดยลักษณะของกิจการเป็นกิจการที่ไม่ต้องใช้แรงงานสูงมากอยู่แล้ว หากผู้ประกอบการจะมีการลงทุนจะเป็นการลงทุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์ มากกว่าการลงทุนโดยการจ้างแรงงานเพิ่ม

เมื่อพิจารณาจากระดับความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานของผู้ประกอบการในภาคการค้าและบริการ พบว่า ระดับความเชื่อมั่นด้านการจ้างงานต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ (= 50) แสดงถึงความไม่เชื่อมั่นของผู้ประกอบการในด้านนี้ และแนวโน้มคงที่โดยตลอดไม่มีความผันผวนมากนัก แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าผู้ประกอบการในภาคการค้าและบริการไม่ให้ความสนใจด้านการจ้างงานมากนัก และไม่เชื่อมั่นหรือไม่แน่ใจหากต้องมีการจ้างงานในอนาคต

ภาพที่ 3.24 ดัชนีความเชื่อมั่นด้านการจ้างงาน ระหว่าง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551

ภาพที่ 3.24 (ต่อ) ดัชนีความเชื่อมั่นด้านการจ้างงาน ระหว่าง ม.ค. 2550 - พ.ค. 2551

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม